

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. 5. 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících Kateřiny Pátek a Václava Balého, takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED],

je vinen, že

v sobotu blíže nezjištěného data na přelomu měsíce ledna a února [REDACTED] v brzkých ranních hodinách vyzval, v té době nezletilou poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], aby šla za ním do šatny hasičské zbrojnice Sboru dobrovolných hasičů [REDACTED] – [REDACTED], okres [REDACTED], kde jí mimo jiné řekl „Jestli se mnou nebudeš nic mít, tak [REDACTED] nepřijmeme“, kdy po odpovědi poškozené, že jí na tom nezáleží, ji při odchodu ze šatny objal a začal líbat na ústa, a pokračoval i poté, co mu řekla, že to nechce, dále ji rozepnul zip u kalhot, poškozená se bránila tím, že mu dala ruku pryč a snažila se jej odstrčit od sebe, on ale využil své síly a sahal jí pod kalhoty na přirození, přičemž jí strčil i prsty do vagíny a na žádost poškozené, aby toho nechal, nereagoval a svého jednání zanechal až poté, co uslyšel otevírat vrata do garáže, přičemž tohoto jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že [REDACTED] v té době byla mladší 18-ti let,

tedy

jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal na dítěti,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 2 (dvou) let.

Odůvodnění

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný využil svého zákonného práva a jak v přípravném řízení, tak i před soudem odmítl k věci vypovídat.
3. Svědkyně - poškozená [redacted] mj. uvedla, že té noci byla venku se svým kamarádem [redacted] a rozhodli se jít do hasičárny (v [redacted]) s tím, že tam chvíli pobudou. Byl tam [redacted] (obžalovaný) ještě s jedním klukem (svědek [redacted]) a pili pivo a panáky zelené. Ona si s nimi také jednoho panáka dala, [redacted] nepil, protože řídil. Průběžně chodili všichni 4 ven si zakouřit. Jednou šla ven [redacted] a [redacted], [redacted] dokouřil dříve a vrátil se a ona zůstala venku s [redacted] sama. Řekl jí, aby s ním šla dozadu, že jí chce něco ukázat. Nejprve říkala, že ne, ale potom šla, [redacted] ji nijak nenutil. Zavedl ji do šatny, zavřel dveře a sedl si na gauč, který je naproti dveřím. Řekl, že pokud s ním nebude nic mít, [redacted] do toho jejich spolku nevezmou. Odvětila mu, že jí na tom nezáleží, zeptala se jej, zda už půjdou. Zvedl se z gauče, a když šli ke dveřím, tak ji začal líbat, strčil jí ruku do kalhot. Obžalovaného odstrkávala, vyndávala mu ruku z kalhot a říkala mu, že to nechce. Kalhoty (zip) jí rozepnul, nedokázala mu v tom zabránit, měl větší sílu než ona. Sahal jí i prsty do vagíny. Celé to trvalo 5- 10 minut. Skončilo to tím, že přišel [redacted]. [redacted] slyšeli v garáži, v ten moment toho obžalovaný nechal. Venku [redacted] řekla, že ji [redacted] obtěžoval, nebyla ale psychicky rozrušená. Ani následně jednání obžalovaného nezanechalo stopy na její psychice. Předtím (než došlo k útoku v šatně) seděli v hasičárně u stolu. Zpočátku ji nikdo neobtěžoval, potom si ale [redacted] sedl vedle ní a sahal jí na stehno. Dávala mu ruku stranou a uhýbala s nohou. [redacted] poslala na telefon zprávu, že jí [redacted] sahá pod stolem na nohu. Bylo jí to nepříjemné. Do šatny šla s obžalovaným proto, že se nebála, že by jí mohl něco udělat. Osahávání pod stolem pro ni nebylo signálem, že bude v jejím obtěžování pokračovat. Ona sama událost neoznamovala, jak se o ní dozvěděla policie, neví. Obžalovaný věděl, kolik je jí let.
4. Svědek [redacted] mj. uvedl, že jel autem s [redacted] do hasičárny, kde již byli kluci a popíjeli alkohol. Byl tam obžalovaný, [redacted], [redacted] a možná ještě někdo, přesně si to nepamatuje. On nepil, protože řídil, kluci byli opilí. Při příchodu hlásil, že s [redacted] chodí, a to proto, aby ji ostatní v opilosti neobtěžovali, měl podobnou zkušenost už z minulosti. Potom, když zjistil, že je [redacted] s obžalovaným delší dobu pryč, šel ji hledat. Našel je v šatně, seděli na gauči, není si jistý, jak [redacted] s ním potom hned odjela, v autě se mu svěřila s tím, že ji obžalovaný obtěžoval (mj. jí

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

„prstil“). Byla rozrušená a i se rozbrečela. Tuto událost oznámil policii v souvislosti s tím, když policie prověřovala jinou trestnou činnost obžalovaného.

5. Znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie Dr. Záhorská ve svém znaleckém posudku, resp. ve své výpovědi mj. uvedla, že se u poškozené aktuálně neobjevují znaky svědčící pro psychické onemocnění v pravém slova smyslu, tedy psychosu, osobnost je strukturována v rámci normy s mírně zvýrazněnými rysy emočně nestabilními, rysy sociální závislosti, nezralosti, mírnými rysy úzkostnými. Její kontakt s realitou je v normě, nejsou přítomny znaky psychotické, patrné jsou mírné úzkostné rysy. Intelektové ani paměťové schopnosti poškozené nejsou narušeny, je schopna situaci správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat prožité události. V osobnosti poškozené nejsou přítomny akcentované osobnostní rysy, nebyly zjištěny znaky závislosti na návykových látkách či alkoholu. Poškozená se nepohybuje v rizikovém prostředí, je sociálně ukotvená. Její obecnou věrohodnost lze hodnotit jako nenarušenou. Popis vyšetřovaného jednání poškozenou je přiměřeně výpravný, kostra příběhu je stabilní, bez podstatných změn s občasnými doplněními či vynecháním detailů, což odpovídá zákonitostem paměti, nepůsobí namemorovaným dojmem. Poškozená je schopna připustit mezery v paměti, nesnaží se je doplnit smyšlenkou. Události popisuje v logické návaznosti, přítomen je odpovídající vegetativní i neverbální doprovod, pocity studu, nejistoty, spontánní asociace. Nebyl zjištěn motiv vedoucí ke lživé výpovědi. Popis lze z forenzně psychologického hlediska hodnotit jako věrohodný. U poškozené nebyl zjištěn motiv ke křivému obvinění.

Znalce dále uvedla, že jednání poškozené, kdy jde s obžalovaným na místo, kde budou o samotě, přestože jí bylo jeho předchozí jednání nepříjemné, není jednáním výjimečným. Osoby v této situaci nejsou schopny anticipovat to, k čemu by vlastně mohlo dojít a naprostá většina obětí takového trestného činu si říká, že se jim to stát nemůže, že zvládne odejít, že se zvládne ubránit, že si k ní nikdo nic takového nedovolí. Kromě toho to odpovídá i osobnostním charakteristikám poškozené, která je nezralá a emočně méně stabilní, hůře odcítá sociální signály, hůře na ně reaguje, hůře je dešifruje a potom v podstatě v důsledku toho i hůře předpovídá, co by se vlastně mohlo stát a jak na to má reagovat. Pokud jde o následné vnímání situace svědkyní, tj. že se vlastně vůbec nic nestalo a na její psychice to nezanechalo žádné následky, tak to zase záleží na osobnosti toho člověka, na tom, jaké má sexuální zkušenosti, zda-li je věřící, jak dalece jednání zajde, jestli jde o násilnění včetně pohlavního styku či jak násilné, brutální to jednání je. V případě jednání, které popisuje poškozená, většinou nejsou následky nijak výrazné. Poškozené osoby, zvláště v tomto věku, to nemají tendenci ani hlásit. Berou to tak, že došlo k něčemu, co je nepříjemné a podobné situaci se budou snažit event. vyhnout. Poškozená je schopna vyjádřit svůj nesouhlas, ale s ohledem na její osobnost a její vyjadřování nebude její vyjádření nesouhlasu tak výrazné, jako by bylo např. u osobnosti dominantní. Obžalovaný mohl usoudit z jejího „ne“, i když méně důrazně řečeného, že znamená skutečně „ne“.

Pokud ve znaleckém posudku uvedla, že má svědkyně tendence se ztrácet ve vlastních představách a prožitcích, pak to znamená, že má tendence ty situace více prožívat, resp. má tendence spíše pasivně očekávat, jak ta situace bude vyřešena někým jiným. Je to právě o dominanci a submisivitě, o tom, že jednání poškozené bude méně direktivní, spíše bude sledovat, co dělá okolí, jakým způsobem bude okolí reagovat.

6. Svědek [REDAKCE] mj. uvedl, že někdy začátkem roku [REDAKCE] přijel do hasičárny ve [REDAKCE] s [REDAKCE] v době, kdy tam byl s [REDAKCE]. Normálně se bavili, pili pivo a nic konkrétního neřešili. Občas šel někdo ven kouřit, jestli byl nějakou dobu venku nebo někde [REDAKCE] se [REDAKCE], si nevybavuje. Někdy po půlnoci [REDAKCE] se [REDAKCE] odjeli. [REDAKCE] nic nepil, [REDAKCE] měla nějaké víno, ale kolik toho vypila, neví. On s [REDAKCE] odcházel z hasičárny asi 15 minut po [REDAKCE] se [REDAKCE]. Žádného problému si před odchodem nevšiml, [REDAKCE] nebrečela ani nic neříkala, opilí nebyli. [REDAKCE] je jeho kamarádka, [REDAKCE] s ní chtěl chodit, ona ale nechtěla.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

7. Svědek ██████ ve své výpovědi mj. uvedl, že je asi 20 let členem zásahové jednotky Sboru dobrovolných hasičů ██████, velitelem této jednotky je ██████. Nepamatuje si přesně, kdy to bylo, ale telefonoval mu ██████, že se dozvěděl od ██████, že dochází k jeho šikaně, šikanovat ho měli ██████, ██████ a ██████. V této souvislosti se dozvěděl i to, že mělo dojít k pokusu znásilnění nějaké slečny. On, ██████ a ██████ o tom učinili oznámení na policii. Veselý vyprávěl, že byl na hasičské stanici ve ██████ se svojí slečnou, byl tam i ██████ a ██████. Ti mu měli říct, že pokud se chce stát členem zásahové jednotky ██████ tak musí prokázat nějakou loajalitu a součástí toho mělo být, že jim slečnu „půjčí“. On s tím nesouhlasil, ale přesto mělo dojít k tomu, že jeden z nich se s ní zavřel v šatně a tam mělo dojít k nějakému osahávání směřujícímu k ne úplně dobrovolnému pohlavnímu styku. ██████ to měl zarazit tím, že se mu podařilo vytrhnout zavřené dveře. Následně měl odvézt plačící slečnu pryč.
8. Za splnění podmínek § 211 odst. 6 tr. řádu byl u soudu přečten úřední záznam o podaném vysvětlení ██████. Tento ve své výpovědi mj. uvedl, že asi někdy v březnu za ním přišel ██████ s tím, že chce odejít z jednotky sboru dobrovolných hasičů. Řekl mu, že je dobrý hasič, a pokud neuvede alespoň jeden konkrétní důvod odchodu, tak ho z jednotky „nepustí“. ██████ se nejprve zdráhal, ale potom začal vyprávět o tom, že jej ██████ a ██████ šikanují. Druhý den proběhla schůzka u starostky ██████, na níž ██████ začal mluvit o tom, že než byl přijat do sboru, tak byl vydírán tím způsobem, že pokud se (█████) nebude moci vyspat s ██████ přítelkyní, nebude přijat do sboru. ██████ popisoval, že někdy večer v hasičárně ██████ zmizel s jeho přítelkyní dozadu do garáže, kde se měli zamknout. ██████ to nevydržel, vlítnul tam, snad rozkopnul dveře a našel je tam spolu. Větší detaily nezná.
9. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i provedené listinné důkazy, kterými jsou zpráva obce ██████, dohoda o výkonu činnosti člena sboru dobrovolných hasičů obce ██████, dohoda o ukončení pracovní činnosti (z těchto důkazů mj. vyplývá, že svědek ██████ byl přijat do jednotky Sboru dobrovolných hasičů ██████ dne ██████), zpráva obce ██████ s přílohou, protokol o ohledání místa činu (hasičské zbrojnice ██████, situační náčrtek a některé další.
10. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je vina obžalovaného spolehlivě prokázána.
11. Obžalovaného usvědčuje především výpověď samotné poškozené ve spojení se znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, resp. s výpovědí znalkyně dr. Záhorské. Poškozená vypovídala před soudem v základních bodech shodně jako v přípravném řízení, přičemž působila věrohodným a přesvědčivým dojmem. (Shodou okolností byl předseda senátu přítomen výslechu poškozené i v přípravném řízení, který byl původně činěn jako neodkladný úkon). Z výpovědi poškozené zřetelně vyplynulo, že nejprve osahávání nohou pod stolem a následně líbání a osahávání intimních partií v šatně zbrojnice ze strany obžalovaného jí bylo nepříjemné, že to dávala opakovaně obžalovanému najevo, a to jak verbálně (v šatně mu řekla, že „to nechce“), tak i neverbálně (pod stolem mu dávala ruku na stranu a uhýbala nohou, v šatně jej odstrkávala, vyndávala mu ruku z kalhot). Z výpovědi znalkyně potom vyplývá, že takovéto vyjádření nesouhlasu je s ohledem na osobnost poškozené a její vyjadřování přiměřené, byť není tak výrazné, jako by bylo např. u osobnosti dominantní. Znalkyně také pregnantně vysvětlila zdánlivou nelogičnost v jednání poškozené, která poté, co byla obžalovaným pod stolem osahávána a bylo jí to nepříjemné, odešla s ním do místa (do šatny), kde budou spolu o samotě. Soud ve shodě se znalkyní neshledal motiv, pro který by nemluvila pravdu, resp. motiv, pro který by obžalovaného křivě obvinila. Z dokazování, a to i z výpovědi poškozené vyplynulo, že ona sama by tuto událost, byť jí byla nepříjemná, sama nikde neohlásila, že se policie o ní dozvěděla vlastně náhodou, když se o ní zmínil svědek ██████ v souvislosti s objasňováním jeho šikany ve sboru dobrovolných hasičů. Zde je nutno poukázat na to, že pokud by poškozená nevníkala

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

jednání obžalovaného negativně, mohla hned na počátku policii sdělit, že se nic tak závažného neudálo, a tím by věc skončila. Z dokazování nelze dovodit ani to, že by poškozená křivým obviněním obžalovaného chtěla dosvědčit tvrzení svědka [REDACTED] jelikož i z její samotné výpovědi vyplývá, že se svědkem [REDACTED] nikdy bližší vztah neměla a byl jí v podstatě „lhostejný“. (Obžalovanému měla např. říci, že je jí to jedno, když jí obžalovaný sdělil, že [REDACTED] do sboru nevezmou, pokud s ním nebude nic mít.)

12. Obžalovaného usvědčuje i výpověď svědka [REDACTED]. V jeho výpovědi by se daly najít určité rozpory v porovnání s výpovědí poškozené, tyto rozpory soud ale nepovažuje za tak významné, aby výrazněji zpochybnily věrohodnost poškozené. (Svědka např. uvedl, že v hasičské zbrojnici měl být přítomen i [REDACTED] že nevěděl o tom, že poškozená byla obtěžována obžalovaným už předtím, než spolu odešli do šatny, že přišel do šatny a viděl na gauči sedět obžalovaného s poškozenou, že se poškozená následně v autě i rozbřečela.) V podstatných bodech se jeho výpověď s výpovědí poškozené shoduje, tj. že po příjezdu do hasičské zbrojnice byli již obžalovaný a svědek [REDACTED] opilí, že šel hledat poškozenou poté, co se s obžalovaným někde „ztratili“, že je našel v garáži, resp. šatně a následně veze poškozenou domů, přičemž tato se mu svěřila a zdála se mu rozrušená. Některé nesrovnalosti ve výpovědi svědka vyplývají patrně i z toho, že se snažil zvětšit svoji úlohu při „záchraně“ poškozené, když měl např. svému okolí tvrdit, že měl vytrhnout či vykopnout dveře do šatny, kde se nacházela poškozená s obžalovaným.
13. S výše uvedenými důkazy v základních bodech korespondují i výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED] byt' tito získali informace s předmětné události především prostřednictvím svědka [REDACTED] (Pokud jde o svědka [REDACTED], tak tento svědek, třebaže byl v inkriminované době v hasičské zbrojnici, nic podstatného neviděl ani neslyšel. Je otázkou, zda-li tomu tak bylo v důsledku jeho opilosti, či zda-li pouze nechtěl zůstat v této záležitosti „neutrální“.)
14. Z listinných důkazů považuje soud za významnější ty, z nichž vyplývá, že svědek [REDACTED] byl přijat do jednotky Sboru dobrovolných hasičů [REDACTED] [REDACTED]. Nepodařilo se sice přesně zjistit, kdy přesně mělo dojít k události, která je předmětem této věci (obžaloba hovoří o sobotě na přelomu měsíců ledna a února [REDACTED]), je ale zřejmé, že ke spáchání skutku obžalovaným muselo dojít před [REDACTED], jelikož po tomto datu by obžalovaný nemohl podmiňovat přijetí svědka [REDACTED] do sboru tím, že s ním poškozená musí „něco mít“.
15. Soud považuje za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného shora ve výroku, tj. že v přesně nezjištěné době na přelomu měsíců ledna a února [REDACTED] vyzval poškozenou [REDACTED] [REDACTED], aby s ním šla do šatny hasičské zbrojnice Sboru dobrovolných hasičů [REDACTED] – [REDACTED] s tím, že jí chce něco ukázat, v šatně jí mj. řekl „jestli se mnou nebudeš nic mít, tak [REDACTED] nepřijmeme“, kdy po odpovědi poškozené, že jí na tom nezáleží, jí při odchodu ze šatny objal a začal jí líbat na ústa, a pokračoval i poté, co mu řekla, že „to nechce“, dále ji rozepnul zip u kalhot, poškozená se sice bránila tím, že mu dala ruku pryč a snažila se jej odstrčit od sebe, on ale využil své síly a sahal jí pod kalhoty na přirození, strčil jí i prsty do vagíny a tohoto jednání zanechal až poté, co slyšel že někdo přichází. Tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že je [REDACTED] 17 let, přičemž jednání obžalovaného evidentně směřovalo k jeho sexuálnímu uspokojení. Obžalovaný tedy jiného (poškozenou [REDACTED]) užitím násilí donutil k pohlavnímu styku (pohlavním stykem se rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na jiné osobě, a to i osahávání genitálií) a tento čin spáchal na dítěti. (Dítětem je podle § 126 tr. zákoníku osoba mladší 18 let, nestanoví-li trestní zákoník jinak.)

16. Soud ve shodě s obžalobou kvalifikoval jednání obžalovaného jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a jelikož je obžalovaný za (toto) své jednání plně odpovědný, uznal jej soud vinným tímto trestným činem.
17. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost trestného činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
18. Soud mohl u obžalovaného přihlídnout jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku k tomu, že žil dosud řádným životem. Soud vzal na zřetel i další okolnosti tohoto případu, a to že poškozená je ve smyslu trestního zákoníku sice považována za dítě, ale bylo jí už více než 17 let a z předešlé doby již měla sexuální zkušenosti, že na ní jednání obžalovaného nezanechalo žádných negativních následků, a také to, že dobrovolně odešla s obžalovaným do šatny hasičské zbrojnice, přestože ji tento předtím osahával na noze, což si mohl obžalovaný vyložit jako srozumění poškozené s tím, že bude v sexuálních aktivitách pokračovat.
(Tam ale, jak je zmíněno výše, mohl a měl respektovat nesouhlas poškozené s tímto jednáním, který dala poškozená dostatečně a opakovaně najevo.)
19. Za této situace uložil soud obžalovanému v podstatě nejmírnější možný trest, a to trest uložený na samé dolní hranici trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku v trvání 2 let, když výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 2 let, jelikož má soud s ohledem na osobu obžalovaného, jakož i s ohledem na všechny okolnosti tohoto případu důvodně za to, že k působení na obžalovaného, aby vedl znovu řádný život, není výkonu trestu třeba.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 25. května 2022

Mgr. Aleš Grombíš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.